

Vastenmielisiä Asioita

TÄSSÄ maailmassa on tavattoman paljon vastenmielisiä asioita. Oikeastaan kaikki asiat, joiden kanssa työläiset joutuvat tekemisiin, ovat enemmän tai vähemmän vastenmielisiä. Koko meidän ympäristömme on vastenmielinen, pieniä poikkeuksia lukuunottamatta ja ne poikkeuksetkin useimmiten osoittautuvat harhakäsityksiksi, jotka nekin lopulta kääntyvät meitä vastaan.

Vastenmielisiä asioita tietenkin ennen kaikkea on luokkataistelu ja työläisten järjestäminen ja järjestäytyminen. Tämähän on se kiusallinen kysymys joka seuraa meitä kaikkialle yhtä uskollisesti kuin itse köyhyys. Siitä ei päästä yli eikä ympäri. Kaikkialla se on vastassa. Olimme työssä tai työttömänä niin aina vaan kuulemme siitä puhuttavan. Näiden lisäksi meillä on sellaisia vastenmielisyyksiä kuin **pirulliset pomot ja tehoistumismenetelmät** työmailla ja niitä seuraa **lopputili ja työttömyys**, jotka kaikki ovat vastenmielisiä ja niistä oikeastaan johtuukin ensinmainitut vastenmielisyydet, nim. luokkataistelu ja järjestäytymiskysymys.

Näistä vastenmielisyyksistä luonnollisesti joudutaan kirjoittamaan työväen sanomalehdissä, julkaisuissa ja kirjallisuudessa yleensä. Juuri nämä seikat aiheuttavat sen, että työväenlehdet ovat useimmille vastenmielisiä, kylmiä ja raskaita, joten niiden tilaaminen, ostaminen ja lukeminen on sangen vastenmielinen tehtävä.

Voitaisiinko työväenlehti saada sellaiseksi että näistä vastenmielisistä asioista ei tarvittaisi mainita?

Mitenkäpä se olisi mahdollista.

Juuri sitävartenhan työväenlehdet ovatkin olemassa. Sehän niiden tehtävä onkin. Siitähän ne elinvoimansa imevät.

Ellei työn ja pääoman välillä olisi ristiriitaisuuksia; ellei työläinen työmaallaan joutuisi niin armottoman riiston alaiseksi; ellei työläinen olisi kaikkialla mitä julmimman sorron alaisena; ellei työläinen kehdosta hautaan asti joutuisi elämään puutteessa ja kurjuudessa

luomainsa rikkauksien keskellä, niin mitäpä hätää meillä olisi ja niinmuodoin ei myöskään tarvittaisi työväensanomalehtiä ja niiden selostamia totuuksia luokkataistelun ja järjestäytymisen välttämättömyydestä, ynnä muista vastenmielisyyksistä.

Työväensanomalehdet, julkaisut ja kirjallisuus ovatkin olemassa ainoastaan sitä varten ja siitä syystä, koska kaikki ei ole niinkuin olla pitäisi. Me olemme joutuneet vetämään lyhemmän korren yhteiskunnallisia hyvyksiä tassaessa ja sen vuoksi meidän pitäisikin toimittaa uusi jako; vaatia enemmän palkkaa, lyhemmän työpäivän ja kaikkea sitä mistä työväenlehdet ovat satoja ja tuhansia kertoja kirjoittaneet — tietysti se on ollut vastenmielistä luettavaa useimmille, mutta sitä ei kirjoittajat eikä kukaan muutkaan ole voineet auttaa. Asia on niin että meidän elämämme ei ole paljon mistään arvosta meille itsellemmekään ja työpaikoilla kiljuvat pomot eivät pidä sitä senkään arvoisena.

Tämän vuoksi joudutaan puhumaan näistä vastenmielisistä asioista.

Kyllä työväenlehtienkin toimittajat ja kirjoittajat osaisivat pilvilinnoja rakentaa ja kirjoittaa kauniita juttuja suurista mahdollisuuksista ja hyvinpäättäneistä seikkailuista, aivan samoin kuin porvarilehtienkin kirjoittajat tekevät.

Mutta se ei käy päinsä. Se ei ole työväenlehtien tarkoitus ja se ei ole työväen etujen mukaista. Eikä se ole totunden mukaista.

Kyllä porvarilliset lehdet ja teatterit pitävät siitä huolen että työläiset tulevat saamaan lumoavia rakkausseikkailuja ja jännittäviä kertomuksia köyhästä tytöstä joka pääsi prinssin kanssa naimisiin tai jonka rikas setä kuoli länellä ja jätti hänelle suuren perinnön — ja kaikki päättyi hyvin.

Mutta koska työläisten todellisessa elämässä ainoastaan hyvin harvoin päättyy mikään hyvin, niin sen vuoksi ei ole työväen etujen mukaista johtaa työläisiä siihen harhaluuloon että epämääräinen sattuma heidät tulee pelasta-

maan. Sen vuoksi työväenlehtien täytyy pysyä kiinni kylmissä tosiasioissa ja selostaa niitä kylmästi. — Saahan siinä tosin kyllä joskus lämmitäkin, siihenkin niissä on mainio tilaisuus, mutta tosiasioista ei voida milloinkaan luopua silloin kun yhteiskunnallisista etujen ristiriidoista on kysymys.

Vastenmielistä taikka ei, mutta työläisen, joka kaiken kurjuuden keskellä kamppailee, halveksittuna, riistettynä ja sorrettuna, täytyy oppia sulattamaan niitä kysymyksiä jotka hänen elämäänsä painostavat. Haaveilla ei tätä tilannetta paranneta. Sitä ei saada toiseksi muuttamaan romantiikalla vaikka se olisi kuin-kakin lumoavaa.

Perunat ja "pinssit" eivät muutu "porkshopsiksi" vaikka me kuinka osaisimme haaveilla. Pomon karjuntaa ei vähääkään vaimenna uskottelumme että me olemme hänen kanssaan saman arvoisia, vieläkin vähemmän työnantajan kiristys helittää vaikka me kuinkakin yritämme itsellemme sekä toisille vakuuttaa että heidän ja meidän edut ovat yhtäläisiä.

Miksikä siis ei meidän olisi puhuttava näistä asioista — vaikka ne vastenmielisiä ovatkin?

Työttömyys on synkkä kysymys, sen myöntää kyllä jokainen. Mutta jos sitä kerran on olemassa ja se on meille haitaksi niin silloin siitä on myöskin puhuttava ja kirjoitettava työläisten lehdissä ja etsittävä pelastusta siitä tavalla taikka toisella. Ei ole ollenkaan perää siinä luulossa että työttömyyskysymystä käsitettäisiin täydellisesti vaikka itse ollaankin työttömänä. Se on yhteiskunnallinen kysymys ja siinä on monta eri puolta joiden tutkimisessa monet sekaantuvat vaikka luulevatkin ymmärtävänsä kaiken mitä siinä ymmärtämistä onkin.

Elleivät työläiset täydellisesti käsitä työttömyyskysymyksen laajuutta, sen syytä ja sen seurauksia, niin he eivät voi myöskään siihen asianmukaisesti suhtautua. Heidän toimintansa on silloin vaistonaista, tosin kyllä silloinkin sangen usein oikeaan osuvaa, mutta mitään varmaa ei silloin ole. Samoin on laita kaikkien muidenkin kysymyksiä kanssa. Kyllä niistä puhuttava on vaikka ne kyllä vastenmielisiä ovatkin, se kylläkin myönnettäköön — mutta me elämme niiden keskellä.

Niin kauan kun työläinen saa ainoastaan pienen osan työnsä tuloksista, niin luokkataistelusta tullaan puhumaan, sillä siinä on luokkataistelun perusta. Siinä on myöskin perusta siihen että tälläkin hetkellä on monen työläisperheen ruokapöytä sangen putteellinen.

Sen vuoksi me puhuimme luokkataistelusta ja järjestymisestä ja kaikesta mitä siihen kuuluu.

Luokkataistelu ei loppu niin kauan kun eri yhteiskuntaluokat ovat olemassa.

Tämänkin julkaisumme olemassaolo perustuu luokkien olemassaololle ja niinollen myöskin niistä tullaan edelleenkin kirjoittamaan, joskin keveämmällekin lukemiselle tullaan tilaa antamaan.

Ei ole mitään mukavaa olla köyhänä, elää kurjuudessa ja puutteessa.

Senpä vuoksi olisikin pyrittävä saamaan suurempi osa työnsä tuloksista. Korkeampi palkka ja lyhempi työpäivä takaa työläisille monta hyvyyttä, mutta näitä ei saavuteta muuten kuin järjestymällä — siis joudutaan sen vastenmielisen kysymyksen kanssa taaskin vastakkain.

Järjestäytyminen on kiertämätön.

Ja niin on myöskin luokkataistelu.

